

ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಂಡವರ ಅಜ್ಞಾತವಾಸಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದದ್ವಾಗಿದೆ ಅನಿಸಿತು.

ತಾನಿಗೆ ಅನೇಕಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು, ಬೆಂಗಳೂರಲ್ಲಿ ಅಲೆದು ಎರಡುವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕ್ಷಿದಧ್ವನಿ ಏನು ಅನುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ವ್ಯಾಗ್ನದಲ್ಲಿ ಕೇಣಿಕಿ, ಸಾವಾಲನ್ನು ಎದುರಿಸು ಅಂತ ದೂಡುತ್ತಿತ್ತು. ಜೊತೆಗೆ ಕೊಡುವ ಸಂಭಾವನೆಯ ಮೌತ್ತೆ ಪ್ರಚೋದಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಕಡೆ ಲ್ಯಾಪ್‌ಟಾಪ್‌ನಿನಲ್ಲಿ ಏನೋ ಮಾಡುತ್ತೆ ಅವರಿಭ್ಯಾರ ಮೌನವಾಗಿದ್ದರು. ಓದಿ ಮುಗಿಸಿದವ ತಲೆಯೆಕ್ಕಿ ಅವರಕ್ಕೆ ನೋಡಿದೆ. ‘ಅವಸರವೇನಿಲ್ಲ, ಬೇಕಿದ್ದರೆ ಒಂದು ದಿವಸ ಸಮಯ ತೋರುಕೊಂಡು ಹೇಳುಬಹುದು’ ಅಂದ ರೆಡ್‌ಲ್ಯಾಪ್‌ಟಾಪ್‌ನಿಂದ ಕೆಣ್ಣು ತೆಗೆಯದೆ. ‘ಇಲ್ಲ, ನಾನಿದಕ್ಕೆ ರೆಡ್. ಯಾವಾಗ ಸುರುವಾಗೋಂದು ಒಂದು ತಿಳಿಸಿದರೆ ಬರತೇನೆ’ ಅಂದ. ‘ಆಯ್ದು ಹಾಗಿದ್ದೆ. ಒಂದು ವಾರ ಎಲ್ಲಾದ್ದು ಹೋಗುವುದಿದ್ದರೆ, ಯಾರಾನ್ನಾದರು ಭೇಟ್ಟಿಯಾಗಬೇಕ್ಕಿದ್ದರೆ ಮುಗಿಸಿ ಮಾನಸಿಕ ತಯಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ನಂತರ ಅರವತ್ತು ದಿನ ಯಾರಾನ್ನು ಭೇಟ್ಟಿಯಾಗೋಳಾಗೋಂದಿಲ್ಲ. ಸರಿಯಾಗಿ ಮುಂದಿನ ಸೋಮವಾರ ಬೇಳಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಿಸ್ತಿಗೆ ಬಿಸ್ತಿಗೆ ಬರದಿದ್ದರೆ ಕರಾರು ರದ್ದಾಗಿದೆ ಅಂತ ಕಂಪನಿ ಭಾವಿಸುತ್ತಾದೆ’ ಅಂದ. ಅಗ್ರಿಮೇಂಟ್‌ನ ಮಾರೂ ಶೈಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಿ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿ ಹೊರಬಂದವ ಆನೆಕ್ಕಿಗೆ ಹೋಗಿಬರೋಣವ ಅಂದುಕೊಂಡ. ಆಮೇಲೆ ಬೇಡವೆನಿಸಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೋಂದಿಗೂ ಈ ವಿವರ ಹೇಳುವದತ್ತಿಲ್ಲ, ಕರಾರು ಪ್ರಕಾರ. ಅಂತಕೆರಣಿದ ಕ್ಷಣಿಪೂರಂದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಿಮಿತ ತಪ್ಪಿ ಯಾಕೆ ಸುಮನ್ ಹಿಂಸೆ ಅಂದುಕೊಂಡವ ಬೆಂಗಳೂರಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿದ್ದು. ರೂಮಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳಕೊಟ್ಟಿ ರಮೆಣಸಿಗೆ ಎರಡು ತಿಂಗಳು ಸೋದರಮಾವನ ಉಂಗಿ ಹೋಗತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ ಅಂತ ಹೇಳಿ, ಸೋಮವಾರ ಚಿಕ್ಕ ಬ್ಯಾಗಿಸೋಂದಿಗೆ ಬ್ರಿಗೇಡ್ ರೋಡಿನಲ್ಲಿ ಹಾಜರಾದ. ರೆಡ್‌ಲ್ಯಾಪ್‌ನಿಂದ ಆಧಾರ್ ಕಾಡು, ವೋಟರ್‌ ಬಿಡಿ, ಪಾಸ್‌ಪೋರ್ಟ್‌, ಪೋಸ್ಟ್‌ ಗ್ಲಾಬ್‌ಯೋಇನ್‌ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್‌ ಎಲ್ಲ ಬೇಳಿನಿಮೇಲೇ ರಾಶಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅವನ್ನು ಒಂದು ಜಪ್ಪಾಬ್ಯಾಗಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ, ‘ಇವೆಲ್ಲ ಗಂಗೇಯನ ಸುಪರಿನೆಲ್ಲಿರತವೆ. ಪ್ರಾಚೇಕ್ಕು ಮುಗಿದ ದಿನ ಎಲ್ಲ ವಾಪಸು ಕೊಡತೇವೆ, ಚಿಂತೆ ಬೇಡ. ಅಂದಹಾಗೆ ದ್ಯುಮಿಂಗ್ ಲೈಸೆನ್ಸ್?’ ಅಂದ. ‘ಇನ್ನು ಇಲ್ಲ; ವಹಿಕಲ್ಲಲ್ಲ’ ಅನ್ನು ಉತ್ತರಿಸ್ತೇ ಸರಿ ಅಂದವ ಶೆಕ್ಕಿಬುಕ್ ತೆಗೆದೆ. ದಿವೋತ್ಸಮಾನ ಹೆಸರಿಗೆ ಶೆಕ್ಕಿ ಬರೆದು ನಾಜೂಕಾಗಿ ಅದನ್ನು ಹರಿದು ಅವನ ಕೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ಬರೆದ ನೀಲಿ ನಸುಗೆಯ ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿ ಮೀರುಗುವ ಚೆಕ್ಕೆ. ‘ಇದು ಪೋಸ್ಟ್ ಡೇಂಟ್‌ಡಾ ಚೆಕ್ಕೆ. ಅರವತ್ತು ದಿನ ಮುಗಿಬಿ ಬರುವ ದಿನದ ತಾರಿಕೆಗೆ ಇದೆ. ಆವ್ಯಾ ನಿಮ್ಮ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಮುಂದೆ ನಿಮ್ಮ ಡಾಕ್ಟುಮೆಂಟರಿಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡತೇವೆ. ಆದರೆ, ನೆನಬಿಸಿ, ಒಂದೇಬಂದು ದಿನ ಮೋದಲೂ ವಾಪಸು ಬರುವದತ್ತಿಲ್ಲ; ನಿಂಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಮುರಿಯುವಂತಿಲ್ಲ’ ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಿದ್ದ. ಆವ್ಯಾನ ಉಟ್ಟಿ ಬ್ರಿಗೇಡು ರಸ್ಯೆಯ ಹೊಟೆಲಲ್ಲಿ ಅವರೂಂದಿಗೆ ಅಯಿತು. ಉಟ್ಟಿವಾಗುತ್ತಲೇ ಟ್ರಾಕ್ಟೀಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಚೇಕ್ಕಿನ ಪ್ರಾರಂಭದ ಪರಯ್ಯಾ ಸುರುವಾಗಿತ್ತು. ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಗೇಯನಿನ್ನದ್ದು. ಬೆಂಗಳೂರು ಪ್ರಕ್ಕೆ ಹೆದ್ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗಿದ ಕಾರು ಸಂಚೀಯ ಹೆತ್ತಿಗೆ ಎಡಕ್ಕಿ ತಿರುಗಿ ಅರಣ್ಯ ಸುರುವಾಗಿ, ತಾಸಿನಮೇಲೇ ಈ ಪಟ್ಟಣದ ಹೊಟೆಲಿನೆದುರು ನಿತ್ತಿತ್ತು. ಆಗಲೇ ಕಾದಿರಿಸಿದ ರಾಮಿನಲ್ಲಿ ಲಗೇಜೆಡ್‌ತ್ತ, ‘ಉಟ್ಟಿ ಮುಗಿಬಿ ಮಲಗಿಬಿಡೋಣ, ನಾಳೆಯಿಡಿ ಇಲ್ಲಿರಬೇಕು’ ಅಂದಿದ್ದು. ಆ ನಾಳೆ ಮುಗಿದು, ಈ ಗಳಿಗೆ ಬಂದಿತ್ತು. ತಿಂಡಿ ಮುಗಿಬಿ ವೇಟರನಿಗೆ ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿ ಗಂಗೇಯನೆಂದ, ‘ಸರಿ ಹಾಗಿದ್ದೆ. ಹೊರಟುಬಿಡುವ’ ತನ್ನ ಮುವಿದತ್ತ ನೋಡಿದ ದಿವೋತ್ಸಮಾನಿಗೆ, ‘ನಿನ್ನ ಲಗೇಜೆನಿಂದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಕಂಪನೀದು. ಅದೇನು ಅಲ್ಲಿ ಬೇಡ’ ಅಂದವ ಬಾಗಿಲಿನತ್ತೆ ಹಜ್ಜೆಯಿರಿಸಿದ. ತಿಂಡಿಗೆ ಬರುವಾಗಲೇ ಒಂದು ಅಂಡರವೇರು ಬಿಸ್ತಿನು ಜೊತೆಗೆ ತಗೋ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದು ಈಗಢ್ರವಾಯಿತು. ರಿಕ್ಷಾದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪಕ್ಕಾದಲ್ಲಿ ಕೂಡ್ತಿಸಿಕೊಂಡು ಬಸ್‌ಸಾಫ್‌ತ್ವಾದು ಅಂದ ದ್ಯುವರನಿಗೆ. ಗಿಡಿಗಿಡಿ ಗದ್ದಲದ ನಡುವೆ ಇವನ್ನೆಲ್ಲೆಂದುಕೊಂಡು ಒಂದು